

- retten, som herefter træffer afgørelse. Dette kan efter udvalgets opfattelse navnlig være tilfældet, hvis
- ingen fadermulighed er oplyst,
 - den eller de oplyste fadermuligheder er udelukket ved retsgenetisk bevis,
 - parterne, hvor dette er nødvendigt for sagens behandling, ikke møder for statsamtet,
 - moderen eller en mand bestrider oplysninger om at have haft seksuelt forhold til hinanden i den periode, hvor moderen blev gravid, og ikke ønsker at medvirke frivilligt til retsgenetiske undersøgelser,
 - parterne i andre tilfælde ikke ønsker at medvirke frivilligt til retsgenetiske undersøgelser,
 - parterne ikke ønsker at acceptere resultatet af foretagne retsgenetiske undersøgelser,
 - nødvendige retsgenetiske undersøgelser ikke har kunnet foretages,
 - der skal ske indkaldelse ved bekendtgørelse i Statstidende eller udfærdiges retsanmodning efter retsplejelovens § 158, eller
 - der i øvrigt foreligger sådan tvivl, at sagen ikke bør afgøres ved en anerkendelse af faderskabet for statsamtet.

Kompetencen til at træffe egentlig afgørelse i faderskabssager skal således efter udvalgets opfattelse forblive ved domstolene. Om kompetencefordelingen mellem statsamtene og domstolene henvises i øvrigt til betænkningen, side 40 ff.

Det er et grundlæggende princip i udvalgets forslag til børnelov, at der så vidt muligt ikke skal være forskel på reglerne om faderskab til gifte og ugifte kvinders børn. Udvalgets forslag bygger således ikke på en sondring mellem ægtebørn og andre børn.

Udvalget foreslår derfor, at det nævnte officialprincip udvides til også at gælde i retssager om faderskab til gifte kvinders børn, hvor sagen anlægges af ægte- manden.

Når statsamtet har indbragt en sag for retten, skal retten efter udvalgets opfattelse om nødvendigt indhente retsgenetisk bevis, såfremt dette ikke allerede er sket i statsamtet. Sagen kan afsluttes ved anerkendelse for retten, hvis betingelserne måtte foreligge, og ellers ved dom. Kan ingen dømmes, skal retten efter udvalgets opfattelse hæve sagen.

Også sager om genoptagelse foreslår udvalget påbegyndt i statsamtet, jf. §§ 21-26 i børnelovsforslaget. Retsplejelovens § 456 r om genoptagelse, jf. ovenfor pkt. 2.1, foreslås derfor ophævet.

Udvalget har endvidere bl.a. fundet, at de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 456 f, stk. 4, og § 456 q, stk. 2, hvorefter statsamtet kan indtræde som part på det offentlige vegne, ikke bør opretholdes.

Statsamtet vil efter udkastet til børnelov altid have været inddraget i en sag, før den bliver indbragt for retten, og oplysninger af betydning for sagen, som statsamtet er i besiddelse af, vil derfor tilgå retten i forbindelse med, at statsamtet indbringer sagen for retten.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt bl.a. til betænkningen, side 265 ff.

2.3. Justitsministeriets overvejelser.

Justitsministeriet kan tiltræde Børnelovsudvalgets forslag om en revision af retsplejelovens regler om behandling af faderskabssager.

Lovforslaget svarer derfor i det væsentlige til udvalgets lovudkast.

Det tilføjes, at Børnelovsudvalget for tiden bl.a. overvejer international-privatretlige spørgsmål om børns retsstilling med henblik på afgivelse af betænkning herom. Disse overvejelser vil kunne indebære en ændring af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 456 b om danske domstoles kompetence i internationale faderskabssager.

3. Fælles forældremyndighed for ugifte samlevende forældre.

3.1. Gældende ret.

Efter § 4 i lov om forældremyndighed og samvær har et barns forældre fælles forældremyndighed, hvis de er gift med hinanden ved barnets fødsel eller senere indgår ægteskab. Er forældrene ved barnets fødsel separeret, har moderen dog forældremyndigheden alene, medmindre samlivet mellem ægtefællerne genoptages, eller forældrene har indgået aftale om fælles forældremyndighed.

Er forældrene ikke gift med hinanden, har moderen efter lovens § 5 forældremyndigheden alene, medmindre forældrene har indgået aftale om fælles forældremyndighed efter § 6.

Efter den nævnte bestemmelse i § 6 kan forældrene aftale, at de skal have fælles forældremyndighed. En sådan aftale skal for at være gyldig anmeldes til statsamtet.

Lever forældrene ikke sammen, eller agter en af dem at ophæve samlivet, kan hver af dem kræve, at den fælles forældremyndighed skal ophøre, jf. § 8. Skal den fælles forældremyndighed ophøre, kan forældrene med statsamtets godkendelse aftale, hvem af dem der skal have forældremyndigheden alene, jf. § 9, stk. 1. Er forældrene uenige, afgør retten spørgsmålet, jf. § 9, stk. 2.